

NUTARIMO DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VIETOS SAVIVALDOS ĮSTATYMO NR. I-533 27 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-2609, LIETUVOS RESPUBLIKOS ŽEMĖS ĮSTATYMO NR. I-446 23, 32 IR 40 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-2610 IR LIETUVOS RESPUBLIKOS TERITORIJŲ PLANAVIMO ĮSTATYMO NR. I-1120 6, 18, 20, 24 IR 27 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-2611 (TAIS 2023-04-04 NR. XIVP-2609, NR. XIVP-2610, NR. XIVP-2611) DERINIMO PAŽYMA

Eil. Nr.	Institucijos pavadinimas, rašto data ir numeris	Pastabos ir pasiūlymai	Pasiūlymų ir pastabų vertinimas
1.	Lietuvos savivaldybių asociacija 2023-09-21 Nr. (18)-SD-636.	<p>„Nutarimo projektui pritariame. Siūlomi įstatymų pakeitimai leistų efektyviau įgyvendinti savivaldybėms perduotas funkcijas, suderintų savivaldos institucijų kompetencijas. Tačiau atkreipiame dėmesį, kad lieka neišspręstos savivaldos vykdomosios institucijos ir atstovaujamosios institucijos kompetencijų suderinamumo problemos įgyvendinant Žemės įstatyme numatytus sutikimų išdavimo naudoti valstybine žeme ir sprendimų dėl servitutų miestų ir miestelių teritorijose sudarymo. Vietos savivaldos įstatymo 15 straipsnio 2 dalies 20 punkte nustatyta teisinė norma sako, kad išimtinė savivaldybės tarybos kompetencija yra sprendimų dėl savivaldybei priskirtos valstybinės žemės ir kito valstybės turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo patikėjimo teise priėmimas. Todėl atsiranda tiesioginė lingvistinė interpretacija, kad visus be išimties sprendimus, įskaitant sutikimus naudoti valstybine žeme, sudarymo servitutus miestų ir miestelių teritorijoje esančioje valstybinėje žemėje, po 2024 m. sausio 1 d. galės priimti tik savivaldybių tarybos.</p> <p>Kadangi tokio pobūdžio sutikimų išdavimas savo pobūdžiu yra vykdomosios, o ne atstovaujamosios institucijos kompetencijos sritis, siūlome patikslinti Žemės įstatymą aiškiai įvardijant tokių sutikimų išdavimą kaip savivaldybės mero funkciją, kuri gali būti deleguojama administracijos direktoriui. Todėl siūlome papildyti Lietuvos Respublikos žemės įstatymo Nr. I-446 23, 32 ir 40 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIVP-2610 32 straipsnio 61 dalį ir išdėstyti ją taip: „6¹. Meras turi teisę įgalioti savivaldybės administracijos direktorių atlikti veiksmus, nurodytus šio straipsnio 6 dalies 1, 2, 3 ir 4 punktuose.“</p> <p>Taip pat siūlome atitinkamas nuostatas (dėl mero įgaliojimų priimti sprendimus naudoti valstybinę žemę, sudaryti</p>	<p>Pritarti iš dalies.</p> <p>Siekiant projektų aiškinamajame rašte nurodyto tikslo dėl įgaliojimų suteikimo savivaldybės administracijos direktoriui, siūlytina papildyti Lietuvos Respublikos žemės įstatymo 32 straipsnį 6¹ dalimi:</p> <p>„6¹. Meras turi teisę įgalioti savivaldybės administracijos direktorių atlikti veiksmus, nurodytus šio straipsnio 6 dalies 1, 2 ir 4 punktuose, savivaldybės administraciją – veiksmus, nurodytus šio straipsnio 6 dalies 3 punkte.“</p> <p>Nepritarti.</p> <p>Pagal Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo (toliau – VSI) 15 straipsnio 1 dalies 20</p>

		<p>servitutus, bei galimybę tokius įgaliojimus perduoti administracijos direktoriui) perkelti į ir Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo Nr. I-533 27 straipsnį.“</p>	<p>punktą sprendimų dėl savivaldybei priskirtos valstybinės žemės ir kito valstybės turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo patikėjimo teise priėmimas yra išimtinė savivaldybės tarybos kompetencija.</p> <p>Sutikimai tiesti susisiekties komunikacijos, inžinerinius tinklus ir statyti jiems funkcionuoti būtinus statinius valstybinėje žemėje, kurioje nesuformuoti žemės sklypai negali būti prilyginami servitutų nustatymo sutartims. Pagal Lietuvos Respublikos Civilinio kodekso (toliau – LR CK) 4.124 straipsnio 1 dalį „Servitutą gali nustatyti įstatymai, sandoriai ir teismo sprendimas, o įstatymo numatytais atvejais – administracinis aktas.“ Taigi, sutikimų, kaip servituto nustatymo pagrindo LR CK nenumato. Sutikimai yra išduodami dėl inžinerinių tinklų tiesimo nesuformuotoje žemėje, o suformavus valstybinės žemės sklypą, administraciniu aktu arba šalims susitarus – sutartimi, nustatomas servitutas. LR CK 4.111 straipsnio 1 dalyje nustatyta servituto sąvoka, „Servitutas – tai teisė į svetimą nekilnojamąjį daiktą, suteikiama naudotis tuo svetimu daiktu (tarnaujančiuoju daiktu), arba to <i>daikto savininko teisės naudotis daiktu apribojimas</i>, siekiant užtikrinti daikto, dėl kurio nustatomas servitutas (viešpatuojančiojo daikto), tinkamą naudojimą.“ Akivaizdu, kad servituto nustatymas yra susijęs su disponavimu valstybine žeme, o tai (pagal VSI 15 straipsnio 1 dalies 20 punktą), yra išimtinė savivaldybės tarybos kompetencija, todėl Žemės įstatymo nuostatos negali prieštarauti VSI nuostatoms.</p>
--	--	---	---